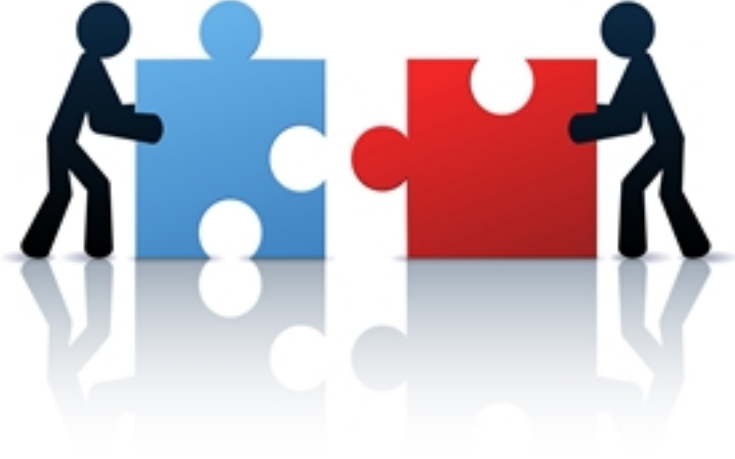

Muhalefet ama İktidar Adayı Muhalefet(?)

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Paz, 23/11/2014 - 20:04

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Şurası bir gerçek, **Cumhurbaşkanlığı**

seçimi, ülkemizde adil olmayan bir biçimde yürütüldü. İktidar partisinin adayının, yani

başbakan **Erdoğan**'ın, seçim kampanyası devlet destekli olunca geniş kitleler üzerindeki etkisi de,

tabii ki daha fazla olacaktır.

Türkiye için bazı şeyleri belli başlı ve belirgin olarak söyleyebiliriz.

Ülkemiz, neredeyse 2-3 yıldır aşırı bir **kutuplaşmanın** etkisinde siyaset üretmeye çalışıyor.

Siyaset sistemimiz, parlamenter demokratik rejime dayanmakta. Demokratik rejimlerde iktidar partisi ve yürütme gücü olduğu gibi, bir de meclis tarafından yürütme organının yaptığı işlemler denetlenir.

Ne mutlu bize ki... Türkiye Cumhuriyeti Devleti demokrasiyle idare edilmekte. **Ülkemizde iktidarın ifa ettiği işlemler ve yürüttüğü siyasal ve ekonomik faaliyetlerin denetimi, pek tabii ki ancak bir muhalefet eliyle yapılabilir.**

Nasıl ki siyaset kurumu içinde bir iktidar teşkil edilmişse, buna mukabil bir muhalefet cenahından bahsetmek durumundayız.

Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı seçimi gerçekten de önem derecesi yüksek boyutlarda ilgi gördü ve

sonucu da bu meyanda beklenildi...

Bu bağlamda sahip olduğumuz demokratik parlamenter rejim açısından şanslı bir ülkeyiz. Ortadoğu'nun şuanki hâline baktığımızda, **“Laik”, “Demokratik”** Cumhuriyet Türkiye'sinin değerini çok daha iyi anlamalıyız.

Ortadoğu coğrafyasında tam bir istikrarsızlık ve kaos hüküm sürmekte ve burada yaşanan kanlı eylem ve hadiseler, artık sınırimıza kadar dayanmış durumda.

İşte ne olursa olsun **Türkiye Cumhuriyeti Devleti**, böyle karmakarışık ve yine temel hak ve hürriyetlerin sadece sözde kaldığı, çoluk çocuk demeden insanların vahşice katledildiği bir coğrafyanın ortasında, **biricik ve tek özgür bir devlet olarak parlamaktadır.**

Ne ki Türkiye de, **“Dikensiz gül bahçesi”** değildir.

Türkiye’de mesele doğru düzgün bir siyasal grubun, hükümeti yaptığı işlemlerden ötürü denetleyerek, “İktidara” alternatif ol(a)mamasıdır. Ülkemizde gerçekten de iktidar erki tüm gücü neredeyse tek elde toplamıştır, diyebiliriz.

“(…) Dolayısıyla çare ve çözüm bellidir: Türkiye, demokratik güçlerle demokratik bir

muhalefet arayışı içindedir. Türkiye CHP’nin merkez muhalefeti temsil ettiğini, yani

konformizmden yana bir parti olduğunu kavradıkça, onu muhalefet odağı olarak

görmekten uzaklaşacak, arayışını hızlandıracaktır. Bu zaruridir, hatta hayatidir.

Böylece tek başına bir sol partinin tek başına bir muhalefet odağı olamayacağını işaret

ediyorum. Güçlü, berrak, nitelikli, tabandan tavana örgütlenen, yeni dünyanın

dinamiklerini kavramış bir sol partiye bugün her zamankinden fazla ihtiyaç var. Ama

solun ne olduğunu, genel değişmez ve temel prensiplerin ötesinde hâlâ bütün dünya

tanımlamaya çalışıyor. O nedenle bugünkü asıl mesele sorunları derinlemesine, gerçekçi

ve nesnel bir tutumla tartışan, çözüm önerileri geliştiren, tabanla bütünleşmiş bir

demokratik hareket ortaya koymaktır. Demokrasi dışında bir sol en azından benim için

düşünülemez olduğundan bu tanımla solun demokrasiyi öncelediği değil, demokrasinin

solu öncelediği bir oluşumu söz konusu ediyorum. (...)"

-----/-----

Hasan Bülent Kahraman, sabah gazetesi, 23 Mayıs 2014

Demokratik siyasal hayatımızın sağlıklı bir biçimde devamı için gerçekten de, demokratik güçlerin

her zamankinden daha fazla rol kapmaları elzemdir. Evet, muhalefet partisinin, tabandan tavana

değişen **siyasal paradigmaları** göz önünde tutarak örgütlenmesi ve vatandaşlara yeni bir yol, yeni

bir alternatif sunması gerekmektedir.

Peki, Türkiye’de yeterince muhalefet yapılabiliyor mu? Neden *Cumhuriyet Halk Partisi* yaşanan muhalefet boşluğunu istenilen düzeyde karşılayamıyor?

Bugün için artık Cumhuriyet Halk Partisi’ni devletin partisi olmakla itham etmenin bir anlamı var mıdır?

Cumhuriyet Halk Partisi’ni ordudan “Medet” umar bir parti olarak sunmanın bir gerçekliği var mıdır?

Umutları sönmüş, geleceğe olumlu bakamayan, sahip olduğu ülke vatandaşlığı için

endişelenen kitleleri kucaklayabilecek, halkın dilinden anlayan, milletin gerçek

sorunlarını tespit edip tahlil edebilen yeni bir harekete, evet yeni bir muhalefete ihtiyaç

duymaktayız.

Tabii, yeni bir muhalefete ihtiyaç duyduğumuzu yenileyip duruyoruz da, acaba gerçekten de bu meydana toplumumuz, bu hareketi sahiplenip arkasından gidebilecek olgunluğa sahip midir?

Bize yeni bir alternatif tesis edecek bir **SOL PARTİYE** ihtiyaç var. Hatta, bu sol parti, **“İktidar”** namzedi olmalıdır da. Tabandan tavana iktidara yürüyecek bir muhalif çizgiye, bu ülkenin, su kadar ekmek kadar gereksinimi vardır.

Erhan SALMAN

Erhan.Salman@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

Muhalefetin Zaafiyeti, Asıl Sorumluları Görememesidir.

İçeriği Yazan: Mehmet ÇAĞIRICI Zaman: Cum, 05/12/2014 - 13:59

Sevgili Erhan,

Çağdaş ileri demokrasilerinin temel özellikleri; katılımcılık, karar ve yetkilerin tabana yayılması, yasama ve yürütmenin tek elde toplanmaması, saydamlık, denetlenebilirlik ve hesap verebilirliktir.

Ülkemizde % 10 seçim barajı ile birlikte uygulanan D'Hondt seçim sistemi (nisbi temsil sistemi) iktidar olan büyük siyasi partilere mecliste hak etmediklerinden çok büyük bir çoğunluk sağlayarak;

- Katılımcılığı yok ediyor,
- Siyasi karar alma, yasama ve yürütme yetkilerinin tek elde toplanmasına neden oluyor,
- Muhalefetin iktidarı denetlemesini de hemen hemen imkânsızlaştırıyor,
- Dolayısı ile tekelleşen siyasette "Saydamlık" ta artık anlamsızlaşıyor.

Demokrasilerde yasama ve yürütmeyi siyasi olarak denetleyen muhalefet partilerinin dışında ayrıca hukuken ve kamu adına denetleyen iki önemli kurum daha vardır:

- Özgür Basın ve
- Yüksek Yargı

Basın konusunda AKP iktidarı, bilindiği gibi ülkede "havuz medyası" oluşturarak neredeyse basının % 90'nını kontrol altına almış durumdadır. Bırakalım bu basının iktidarı denetlemesini; yandaş veya yalaka basın, hükümetin ve AKP'nin icraatlarını tek yönlü öven, ülkenin çeşitli biçimlerde bölünmesine çanak tutan vs. bir basın olmaktan öteye gidemiyor.

Yüksek yargıya gelince; AKP iktidarı, bir zamanlar iktidar ortağı olduğu F. Gülen cemaati ile birlikte 12 Eylül 2010 referandumuyla halka kabul ettirdiği anayasa değişiklikleriyle yüksek mahkemeleri de büyük ölçüde iktidarının kontrolü altına alarak yüksek yargı denetiminden de kurtulmuştu.

Fakat son iki yıldır bu alanda güçler dengesi değişti. Çünkü "Paralel Yapı" olarak adlandırılan F. Gülen hareketi ile AKP'nin arası açıldı. Ortaklığın bozulması şimdi özellikle Anayasa Mahkemesinin ve Danıştay'ın AKP'nin aleyhine olan kararlarında yansımaktadır. Bu bağlamda AYM'nin % 10 seçim barajı ile ilgili "Hak ihlal" kararı merakla bekleniyor. %10 seçim barajı aleyhine alınacak bir karar, taşları yerinden oynatabilir!

Öte yandan AKP iktidarı, muhteşem "Gezi" hareketiyle birlikte son iki yıldır uluslararası ve ulusal olarak giderek yalnızlaşmakta, buna paralel olarak ta AKP iktidarı politikasını sertleştirmekte, adeta polis devleti inşa etmektedir. Çünkü onun için artık iktidarını ayakta tutacak başka bir çıkış yolu yoktur.

Bütün bu siyasi koşullar altında muhalif siyasi partilerin yetersizliği de ortada. Bunun da nedeni; muhalif siyasi partilerin ülkenin getirildiği bu duruma hangi sosyal güçlerin neden olduğu, AKP'nin arkasında kimlerin ve niçin durduğunu doğru teşhis edememesidir. Bunun sonucunda halka somut bir seçenek sunamayan muhalefet partiler, ya AKP'nin siyasi başarılarını yüzeysel olarak taklit etmekte ya da sadece onu eleştirmektedirler.

Türkiye'nin demokrasi konusunda giderek diktatörleşmesinden, işsizlik, yoksulluk, yolsuzluk, adaletsizlik, sosyal güvensizlik vs. gibi toplumsal sorunların birikmesinden ve keskinleşmesinden ana sorumlu olan asıl sosyal güç; emperyalizmle, onun ekonomik alt yapısı olan küresel finans sermaye ile sıkı işbirliği yapan yerli büyük holdingci sermayedir. Ülkemizin geldiği bu durumdan en çok kar ve çıkar sağlayan güç, bu sosyal güçtür.

Program ve politikalarını bu toplumsal teşhise ve gerçeklere dayandırmayan, buna göre seçenek bir program ve politika geliştirmeyen hiçbir siyasi partinin ülkemizde başarı şansı yoktur. Bunun dışında iktidar veya muhalif partileri; siyasetlerini, kemikleşmiş seçmen tercihleri üzerinden sürdürmeye devam edeceklerdir.

Saygı ve selamlarımla.

- [Analiz](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (03/05/2024 - 01:43 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/muhalefet-ama-iktidar-adayi-muhalefet>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/analiz>

[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>